

СКАЛА ВІКІВ
Ніщої підвалини ні-
хто неможе заложити.
— Викуп. За Всіх

На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філі [взбурені, невдоволені] маси, і ослеплюють люди від страху та дозидання того, що прийде на вселену [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько... Випростуйтеся і підіймайте голви ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангелі: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагромадять поразок, та ще ніч“ Іса. 21.

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
(Ukrainian Edition)

Vol. II   June 1st, 1925   No. 6
Рок Божого   6653   Червень 1, 1925

ЗМІСТ

Післамі Господні	83
Петро в Лиді і Іспанії	88
Гієрархія — варгем габожого життя	90
Відине Петра	91
Вечір молитви і слова до розважування	93
Саборний Намет або Синя Завіту	95
Листи зі старого кроч	96

„Стан же я неначе на вярті і, стоючи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

© WTB&IS

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головно на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поученя з него. Заложений (1884. р.) в англійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованю св. Письма, але також подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Вернійські лекції“ подають і пояснюють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА“, видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступень т. зв. „Вербі Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головно сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменно ВИКУП (відкуплене) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх“ (1. лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тім певнім фундаменті: золото, срібло і дорогі наміння-жемчуги слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшою цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер обявилась через Церкву всяка премудрість Божа — „котра в інших родах (віках) не була обявлена синам людським так, як тепер є вона обявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люде; а старасться кожде своє слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо Дятого може сміло говорити і розбирати кожде слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог удавить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітници, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; дятого рішенє наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріплити Його люде в ласці Божій і в знаню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожде написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голос і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливше „діло рук Його“, що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений, Бог зішле благословення на „всіх люде“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтисовати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений остатній з тих „живих намінів“ з „вибраних і дорогих“, тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при першім воскресеню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стрічи між Богом а людми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за „всіх“, стався „викулом за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвітає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властисім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є.“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4

Що в теперішнім часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку: бути зв'язками Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттея 24:14; Одкрите 1:6; 20:6.

Що назія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люде через Царство Христа, що буде тривати тисяч літ. Всі, що схотять бути послушні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаїа 35. **С**

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кождий артикул уміщений в англійсьім журналі читас і одобряє найменше трьох Його членів.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати Моні ордерами або через Експрес компанію або банковими дрефтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади \$1.50; для Галичини і Волиня 4 золоті пол.; для Чехо-Слованії 30 корон; для Буковини 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільреїсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві моні ордери адресувати тільки так: The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, вислаємо даром, если о се попросять.

Сей журнал виходить раз в місяць. Покдинокє число стоїть 10 центів, гуртом 5 центів.

Пригадується всім братам, щоби звернули самі увагу на відновленнє передплати, як для себе самих, так і для братів в старім краю. — а головно відносно висилки до старого краю повідомили нас..

Просіться всіх симпатиків нашого видання, як також братів, які не відновили ще передплати, ані навіть не повідомили нас о дальшій їх намірі — просимо о відповідь, чим скорше.

КАНАДІЙСЬКИМ БРАТАМ ПІД УВАГУ!

Отсим звертаємо увагу братам, що всі справи, як також і перегляд передплати на Вартову Башту тільки з Канади провадить український відділ в Торонто, Онт. Тому просимо, всіх інтересованих в Канаді, щоби звернули увагу на реченець передплати, і без згляду, чи всилі зараз відновити, чи з деяких причин пізнійше, прошені повідомити відділ о дальшій намірі, а се тому, що „ніж головна квартира в Брукліні одержить повідомленнє, як також упорядкує, забирає часу, і се спричинює непорозуміння. Всі брати, що одержали від нас повідомленнє відносно передплати, і відновили, а радше повідомили відділ в Торонто не потребують більше повідомляти нас. — Всі брати і прихильники, які з ріжних причин не відновили ані не повідомили нас відносно їх дальшого бажання, прошені таке повідомленнє заслати на руки укр. відділу в Торонто. — Таке повідомленнє кожного інтересованого зі згаданих причин потрібне. — Се відноситься ся і до тих, що залпинумерували до старого краю. — Бажаннем нашим кожному подати слово правди, одначе порядок вимаганий.

Просіться Братів з Канади удаватися від тепер у всіх справах впрст на адрес канадійського відділу:

Watch Tower Bible & Tract Society, 40 Irwin Avenue,
Toronto, Ontario.

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік II.

Червень-June, 1, 1925.

№ 6.

Післанці Господні

„Шіле Син чоловічий ангели свої, і позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконнє.” — Матей 13:41.

Християнинові не повинно бути тяжко зрозуміти, що Бог має свою організацію; (що Він виконує все після уложеного порядку), що ця організація є свята і що ко-го Він визнає за свого, мусить бути тоді святим. З сего слідує, що хто стане невірним Господу, сей з часом відлучиться від Його організації. Аби бути все членом Його організації, треба бути Йому все вірним.

Бути вірним, значить, виконувати все, чого жадає Божий закон, і сповняти його так, як Він того хоче. Не-вірним буде сей, хто намагається ділати так, як йому любо, а не уважає, чи се згідне з пляном Божим.

Бог не каже чоловікови, щоби він власним розумом доходить, як він власнито має поступати; але кладе на него обовязок, щоби Він слідив Слово Боже і з него пізнавав, якої дороги жадає від него Бог в його поступованню, і щоб тою дорогою постунав.

Йти дорогою, яку Бог назначив, значить, бути Йому вірним. На доказ сего читасмо: „Надійсь на Господа всім серцем своїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про Його, а Він простувати ме шляхи твої” — Кн. Прип. Соломон. 3:5, 6.

Слово беззаконня, яке приходить у Матей, означає доп-тання закону; се значить, йти противною дорогою, і противно ділати не так, як Бог назначив, і тому бути невірним Богу. Гордість провадить до беззаконня. „Попереду погибелі йде гордість, а попереду унадку — надуте серце.” (Кн. Принов. Солом. 10:18) Гордість все провадить до невірности.

Тут хочемо розібрати сей предмет з сеї точки, що Бог має свою організацію; хто становить сю організацію і як її уживає; стан серця тих, що є узнанні за таких самим Господом, і стан серця тих, які не є Ним узнанні; що тепер надходить час проби, коли покажется, хто є вірний, а хто невірний; і що ті, котрі перейдуть сю спробу, отримають велику честь і похвалу.

ШКОЛА.

Члени церкви, як довго перебувають на землі є в школі Господній. Бог Єгова не старається мати кого в небі, щоб тільки його спасти. Він виховує свої сотворіння, щоб поручити їм певні становища чести і котрим міг би завітати. Він обіцяв нагородити своїх вірних слуг високим становищем бути співнаслідниками з Його возлюбленим Сином, і що вони будуть видіти лице Боже. Їх послух і вірність мусять бути випробувані. Тільки ті,

що окажуться вірними, сі будуть вибрані на се високе становище чести і довіри.

Коли ми бачимо, що якийсь з сотворінь Божих отримало поручення виконати певні річі, і що Бог похвалив його роботу, ми можемо бути певні, що се сотворіння виконає свій обовязок в законний спосіб. Пригадаючись Йому, ми можемо мати науку для себе, з його поступовання і зовсім певно можемо поступати подібною дорогою. В св. Писмі є записано багато різних примірів, що можуть бути для Церкви непаче провідником в часі її проби, або школи.

Если Християнин знає, що Бог має свою організацію, аби виконати свій плян, і що кожний помазаний Християнин є настановлений урядником в сій організації, щоб виконати певні діла, і що такий буде надгороджений в міру своєї вірности, тоді він може розуміти краще, для чо-го він має поступати згідно з вираженою волею Божою. Він може тепер краще поняти, що Нове Сотворіння є по-кликане для певної цілі іменно, щоби показати славу великого і любого Сотворителя. Коли він се видить, тоді зрозуміє, що всякі досвідчення, які приходять на него за його вірність, як Християнина, є на се, щоби приготувити його до вишого і чеснішого становища, аніж те, яке тепер займає.

БОЖА ОРГАНІЗАЦІЯ.

В Слові Божому читасмо: „Звісні од віку Богови всі діла Його.” — Діяння Апостолів 15:18 — Початком його творення був Логос, котрий опісля в імені Бога Єгови творив все, що є сотворене. — Йоан 1:3 — Св. Письмо говорить ясно, що був час, коли Люцифер належав до Божої організації. Він був в Едені, в Божім саді. Божий пророк так о нім говорить: „Тебе помазав я, щоб наче херувим розпростерав охоронні крила; тебе я поставив на святій горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння. Без хибі були поступки твої з того часу, як тебе сотворенно, аж доки не знайшлось в тобі беззаконня.” — Езекиїл 28:14, 15.

Люцифер мав поручено сповняти певну роботу в Божій організації; але замість бути послухним, він став непослушний. Без сумніву він був одною з ранніх зір, про котрі згадає пророк Йов. (Йов 38:7) В Божій організації є херувими і серафими. — 1. Мойсея 3:23; Ісаїя 6:2.

Адам будучи совершенним творивом в Едені, був чле-

ном Божої організації; йому також було поручено виконувати певне діло. (1. Мой. 1:28) Коли Ізраїл був зорганізований в націю, народ, і Бог заключив з ними завіт через Мойсея, як посередника, тоді сей народ став частиною Божої організації, котрий отримав власть виконувати певні діла. (2. Мой. 19:6, 7.) Школа, яку перешедив Ізраїль показувала на школу Нового Сотворіння.

Найвище становище у Божій організації, як видно Він лишив необсіджене, аж поки свої творива не піддасть певним пробам. Логос перейшов всі вимагані проби, і о Нім написано: „Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконня; для того помазав Тебе Бог, твій Бог, миром радости понад товаришами твоїми.“ — Пс. 45:7; до Жидів 1:9.

Церква, котра є тілом Христа, є Божою організацією, назначена і зорганізована для певної цілі. (до Колосян 1:18; 1. Петра 2:10. Ісус Голова і його члени тіла становлять нове твориво. У сповненню времен всяке сотворіння, котре остаточно має отримати похвалу від Бога Єгови, мусить підчинитись власті Ісуса Христа, як написано: „щоб у порядкуванні сповнення часів Він міг зібрати все в Христі, так те, що на небесах, як і те, що на землі.“ — до Ефесян 1:10; до Филипян 2:8,9.

Всі святі ангели є частию Божої організації.

ВСІ ПІСЛАНЦІ

Слово ангел, як се приходить в св. Письмі, означає післанець. Щобудь Бог хоче ужити, щоб виконати ним свої пляни, можна властиво назвати ангелом Господнім. Тому ангелом може бути животноє, видиме і невидиме; ангелом може бути дух, або чоловік.

Всі післанці або ангели, котрих уживає Бог, можна властиво сказати, що принайменше на час, є частию Божої організації. Коли Бог уживав якого свого пророка, щоб предсказував його слово до його людей, тоді такий пророк був на той час ангелом Господнім. — Агей 1:13.

Ізраїльські священники були названі, яко ангели, або післанці Господні, з котрих уст людє мали чути і учитись по закону. (Малахія 2:7) Велика піраміда в Єгипті, що стоїть, як мовчавливий і безушній свідок Господній, є також післанцем; а єї свідцтво говорить краснорічливо о пляні Божім. (Ісаія 19:19, 20.) Іоан Хреститель був післанцем Господнім, тому був ангелом, післанцем сповнити певні обовязки.

НАЙБІЛЬШИЙ АНГЕЛ.

То був Ісус, котрий сказав: „Хто хоче між вами бути першим, нехай вам буде рабом.“ (Матей 20:27) Найбільшим ангелом Божим, що мав найбільшу честь, особливим ангелом Божим, був Логос, Ісус, єдинородний Син Божий. Зараз на початку своєї праці Він сказав: „Моя їжа, або харч мій є, щоби чинити волю Того, котрий післав мене, і скінчити його діло.“ Я знаю його: бо я є від Него, і Той мене післав.“ (Іоан 4:34; 7:29) Отець післав його сповнити спеціальну роботу, щоб отворити дорогу до життя і безсмертності. — Іоан 10:10; 2. до Тимотея 1:11.

Як видно зовсім ясно із св. Письма, що давно перед тим, заким Він стався чоловіком Ісусом, знаний тоді, як Логос, Бог Єгова послав його, як спеціального свого післанця до Авраама і до Мойсея. (1. Мой. 2:11, 12; 2. Мойсея 3:2, 5, 8) Тепер на чолі Божої організації, маючи всяку власть і силу, є Господь Ісус Христос, котрий є післанцем і ангелом Бога Єгови, і котрий виконує Божий плян. Він є вивешений понад всіх, вище сил і властей, і його то пророк називає ангелом завіту. — Малахія 3:1

Споглядаючи наперед до часу, коли буде впроваджений в життя Новий завіт, під котрим людство отримас благословення: життя і щасття, пророк Іов говорить о Ісусі Христі, як о післанці або ангелі. „Добре, коли в кого є ангел-хранитель, один із тисячей, що вказують праву дорогу чоловікови; тоді Бог змилюється над ним і скаже: Спаси його від могили; я знайшов викуп, тоді зробиться тіло його свіжіше, аніж у дитини, і вернеться він до молодощів своїх.“ (Іов 33:23-25) Тут прославлений Господь є названий ангелом-хранителем, котрий показує чоловікови дорогу до праведности. Він милосердиться над чоловіком і увільняє його від могили і привертає його до совершености тіла і уму.

Св. Письмо показує, що Божий закон був даний Ізраїлеви через ангелів, яко посередників. (Діяння Ап. 7:53; до Галат 3:19; до Жидів 2:2) Се розуміється, були духи, котрі були членами Божої організації.

Апостол Павло посвячує більшу часть листу до Жидів, щоби через порівняння показати, що Господь Ісус є далеко більшим ангелом Божим, чим другі ангели або післанці. Найважнішим його аргументом, є що Ісус вістав настановлений наслідником всего, і що се наслідство, котре Він отримав є далеко вище, чим те, яке отримали ангели. Він єдиний є точним образом Бога Єгови. Дальшим аргументом Павла є се, що коли Бог пішле в друге на світ єдинородного Сина, тоді ся хвиля стане наголою, що всі ангели Божі поклоняться йому; що за його велику любов до праведности Бог Єгова намастив і вивиснив його понад всіх в своїм царстві. Доказавши се, тоді апостол доказує, що Ісус, яко чоловік був трохи менший від ангелів, а се тому, що міг відкупити рід людський. Як совершенний чоловік був Він увіччаний славою і честью. — до Жидів 2:9, 10.

Ангели духи мають висшу природу, аніж людє. Підчас коли старий світ був підчинений ангелам, то новий світ буде зовсім підлягати Господу Ісусу, як найвищому із них всіх.

ЦЕРКВА.

Церкву зорганізував сам Бог Єгова. Він вибирає членів тіла Христа, як каже Апостол: „Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі так, як схотів... І інших поставив Бог найперше: Апостолів, вдруге пророків, далі учителів, потім сили, а дальше дар сцілення, помагання, порядкування, всякі мови.“ (1. до Коринтян 12:18, 28) Се ясный доказ, що кожний помазаний Богом є частию його організації і тому є частию Сиону.

Богу подобалось дати своїй Церкві спеціальних післан-

ців або ангелів, котрі мали передати Церкві спеціальний харч на час. У своїм часі Бог вислав певних людей, котрі були йому віддані цілим серцем.

Таким ангелом був апостол Павло, котрого Бог післав особливо до Йоган. Він знав, як ангел Церкви періоду Ефеазького. Св. Письмо переповнене о його великій ревности, терпеливості побожності, його любови до правди і о його терпіннях за правду.

Таким ангелом був Йоан, як посланець доби Смирнської. За свою вірність до Господа був він засуджений на вигнання на острів Патмос, де, як який злочинець мусів зупати каміння. Господь нагородив Його за терпіння за правду і дав йому спеціальне видіння для добра цілої Церкви.

Дальшим таким посланцем Божим був Арій, ангел доби Пергаму. Небогато з його наук заховалося; але ті, що тіматься теперішню правдою, бачать, що він борювався за ті самі принципи; і що як видно він не тернів на дармо він вірно заступав свого Господа.

Посланцем доби Тіатира був Петро Вальдо. Він вперше переложив св. Письмо на живу мову.

Посланцем доби Сарди був Йоан Вікліф. Він перший передожив Біблію на англійську мову, що було причиною реформації, котра пізніше вибухла сильніше під проводом Гуса.

Посланцем доби Філадельфійської був Мартин Лютер. Бог ужив його, щоб дав почин до великої реформації.

Подібним посланцем доби Ляодикійської був Кароль Т. Руссель, котрий був відданий справі Господній цілим своїм серцем. За се єдино зневажали його і переслідували всі священники, подібно, як се чинили з нашим Господом Ісусом. Господь ужив його, щоб привернув для Церкви великі підставні правди, котрі були так довгі часи закриті і зневажувані. Він вивів на ясне світло науку о жертві викупу і о участі Церкви в жертві за гріх. Без сумніву він був тим посланцем, про котрого писав пророк Езекиїл, як про чоловіка, що був у льняній одежі і мав писарський прилад іри боці. — Езекиїл 9:1-11.

ЧЛЕНИ НІГ.

Христос, Голова і Тіло, є посланцем Бога Єгови, котрий виконує Його плян. Пророк Ісаїя бачив у видінню ноги Христа, як Він несе радісну новину о наближаючійся царстві Божім. Пророк з великої радости закликав: Як-ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвіщає, що вістять радість, спасення, що говорить Сионові: Зацарював Бог твій." (Іс. 52:7) Сими словами пророк вказував що ті Християни, котрі будуть звінати царство Боже, мусять бути організовані в тіло, що будуть неначе ногами Христа. Се тіло Християн можна легко пізнати по його ділах.

Чи є де на світі таке тіло або товариство людей, котрі займалися виключно проповіданням царства Месії? Так є таке тіло Християн. Тим тілом можна сміло сказати є „Товариство Дослідників Біблії," позаяк члени того товариства займаються головне тим, що як сказав Господь, мусить бути в тім часі зроблене. Ми можемо

сміло заключати, що се тіло Християн організоване головне на се, щоби проголосити Царя і його Царство і проголосити день Божої пімети і потішати всіх засумованих, є якраз се о котрім згадується в Ісаїї 61:2 Сі, котрі в такий спосіб посвячуються цілковито для справи Господньої приносять в жертву всі свої земські надії і вгляди на будуче на оltар. Читаємо: „І приступив вищий ангел і став перед жертівнею маючи золоту кадильницю; і дано йому багато пахошів, щоб положив з молитвами усіх святих на жертівню золоту, що перед престолом. І знявся дим пахошів з молитвами святих від руки ангела перед Богом, і взяв ангел кадильницю, і наповнив її огнем із жертівні і кинув на землю; і повстали глоси, громи і блискавки і трясення. — Одкриття 8:3-5. Вони то день в день приносять, як жертву перед Бога свої становища, які моглиби у світі мати, щоб помочи оден одному. Через якийсь час вони неначе засипували людей своєю літературою о правді. О тих вірних Християнах Господь Ісус каже: „Женці, се ангели," в часі жнив вони займалися працею жнива, як показано в сій приповіді. — Мат. 13:39.

СТАРШІ Є АНГЕЛАМИ.

Апостоли були ангелами Господніми, бо вони сповнили роботу на яку Господь їх післав. Вони рознесли його слово. Кождий посвячений і помазаний св. духом член ділає з любови і пожертвування себе Господу, є до певної міри ангелом Господнім. Говорячи до старших в церкві Ефесі як і до інших старших Павло сказав: „Тим дотерігайте себе і все стадо, в котрім вас святий дух настановив єпископами, щоб пасти церков Боже, котру придбав своєю кровю." (Діяння Ап. 20:28) Так само, Ап. Петро писав до старших назначених служити Церкві, кажучи: „Старших між вами молю, яко товариш старший і свідок страдання Христового, і спільник слави, що має відкритись: пасіть стадо Боже, що у вас доглядаючи не по неволі, ані для поганой користі, а з доброго серця; ані не пануйте над народом, а взором бувайте стада." — 1. Петра 5:1-3.

Старші є вибрані в Церкві так, як Господь призначив, і тому є частиною Божої організації; і в міру сего, як старший говорить Слово Боже, він говорить в імені Господа і його ангелом, як називас св. Письмо. О подібних старших св. Ап. Павло так говорить: „Нехай ніхто не обманює вас, будучи самовільним у покорі і службі ангельській. влаючись у те, чого не бачив, марно надимаючись умом тіла свого." — до Колосян 2:28.

Знова Ап. Павло називас старших ангелами, коли говорить: „Тим то мусить жінка (в зборі) знак власти мати на голові ради ангелів." (1. до Кор. 11:10). Сі слова є правдиві, бо жінка є типом, або образом Церкви, а старші є ангелами або посланцями Господніми, заступаючи Господа.

Се говориться о тім тут тому, щоб кождий, хто має нагоду служити, міг спізнати і оцінити, що він є частиною Господньої організації і відповідно до сего так заховувався.

КОГО БОГ ВІДКИДАЄ.

Саме, те, що хтось належить до Божої організації, ще не значить що він завжди буде належати до тої організації. Без сумніву в своїй часі Люцифер був членом організації маючи велику честь і власть. Але він не був тим задоволений, по продумував над тим, як би себе, ще більше вивисити. О нім св. Письмо так пише: „Як же се ти впав із неба, досвітній зоре? Ти розбився об землю, що тонтав народи. Ти-ж говорив в серці своєму: Взійду аж на небо над Вожими зорями престол свій поставлю, і засяду на горі між богами, на краю півночі. Відду на висоти хмарні, рівнею зроблюсь тому, що Всевишнім зветься.” (Ісаїя 14:13, 14) З тої причини він упав, Бог відкинув його за його невірність, він перестав бути членом Божої організації. Причиною, чому Бог відкинув його, була його невірність, або беззаконне. Він не хотів повинуватись Божому праву. Початок його невірності була його гордість або се, що він сам був зарозумілий з своєї красоти. Читаємо: „Без хибі були поступки твої з того часу, як тебе на світ сотворено, аж доки не знайшлось у тобі беззаконности... Високо неслося серце твоє задля пишности твоєї, через гордість стратив еси мудрість твою; зате скину тебе на землю, віддам тебе царям, щоб поругались над тобою. Через безліч провин твоїх, через неправедну наживу твою в купецтві опоганив еси святощі твої, і я введу з посеред тебе огонь, а він пожере тебе, і оберну в попелище перед очима всіх що поглядати муть на тебе.” — Езекиїя 28:15, 17, 18. Бог в своїм слові виразно перестерігає, що гордість і честолюбивість ведуть до погибелі. (Кн. Прип. Солом. 16:18) Гордість означає, як що хтось думає про себе більше аніж повинен. Се є знаком його самолюбства. Се знак, що він не думає розумно. (До Римл. 12:3) Самолюбство противиться любові. Хто не працює з любові до Господа, такого Господь не вважає за свого.

Аби мати честь від Господа, бути його ангелом, або післанцем, такий мусить бути лагідного і покійного серця і мати велику пошану до Бога. (Кн. Прип. Соломон. 8:13) Хто думає о собі, що він є красний, або щось великого, се допровадить його до упадку. „Во безбожник хвалиться бажаними душі своєї; і благословляє чоловіка захланного, він зневажає Господа. В гордості каже безбожник: Бог не буде слідити; в него усе думає: нема Бога.” — Псалма 10:3,4.

Кому дано позицію чести і довіря, а він добровільно опускає її і не уважає на Божий закон, також дійде до упадку. Се правдоподібно було причиною упадку ангелів, котрі не схоронили свої першої позиції. (Юда 9). Хто не хоче підчинятись Божому праву, або його правилам, се знак, що він є гордий; і такого Бог відкидає від себе. „Бог гордим противиться, смирним же дає благодать. (1. Петра 5:5) Те все є записано в св. Письмі для добра церкви, Нового Сотворіння, котре тепер в школі Господній приготовляється до вишніх становищ в організації Божій, аніж доси були, які іменно бути враз з Христом. Знаючи, що веде до упадку, члени Нового Сотворіння по

сій стороні завжди будуть тепер знати, чого мають уникати.

КОГО БОГ ЛЮБИТЬ.

Непослух закону, або розказам Божим допровадило до сего; що Бог відкинув духові істоти, так само він готів учинити з видимими істотами або ангелами-людьми. Послух його законам приносить похвалу, так для одних, як і для других. Примір добрих ангелів повинен бути для нас взором, як ми маємо поступати в своїм життю. Бо хто дбає тільки о свою честь і славу, такий не може подобатися Отцю небесному. Коли Ісус був на землі, Він не ділав, щоб себе прославити, але завжди старався прославити свого Отця. Він так сказав: „Кождий, хто несеться в гору принизиться.” — Лука 18:14.

Святі ангели Божі не бажать, як видно зі св. Письма, щоб були славними, або щоб їх імена були прославлені людьми. Добру науку подає нам ангел, котрий показався Манюєви. Манюї хотів довідатись, яке є імя ангела, кажучи, „Як тебе звати на імя? Бо як слово твоє справдиться, то схочемо тебе пошанувати. І відказав йому ангел Господень: Чого питаєш про моє імя? Воно є дивне.” — Кн. Суддів 13:17,18. Сей ангел був вдоволений, що міг віддати честь Господу; так подібно, кождий член Церкви повинен бути задоволений, если може принести честь Господу, і як чим тільки може; без згляду на се, чи його імя буде знане, чи ні. Коли люде хотіли почитати ангела, що їм явився; тоді він так їм відповів: „Коли хочеш принести всепаленне, то принеси його Господеві,” і тим його прославиши, а не мені. — Кн. Суддів 15:15, 16; 6:11-22.

З сего наука для нас, що хто хоче подобатися Богу, сей мусить стояти позаду і завжди старатися о славу і честь для Бога і для Господа Ісуса.

Покора се найважнійша річ, котру кождий мусить посідати, если хоче подобатися Богу. Покірним бути значить, підчинятись волі Божій. Його воля для Церкви є виражена в його слові. Отже покора означає слухати закону Божого. В св. Письмі є виразно написано, що ніхто не отримає вінци, тільки той, хто законно бореться. (2. до Тимот 2:5) Слово Боже пише о служі Господній, котрим без сумніву є сам Ісус Христос: „Хто-ж такий сліпий, як слуга мій? Хто такий сліпий, як той, що я полюбив його, такий сліпий, як раб Господень? (Ісаїя 42:19). Зовсім видно, що се значить, що такий слуга є сліпий для своєї вигоди і для себе, а є цілковито відданий справі Господній, і тому не хоче нічим иншим займатися. Господь послає людей, яко післанців, або ангелів, або слуг Господніх, щоб були свідками Господніми тут на землі і давали людям свідоцтво о Божім пляні, і головню, що Бог є Богом, що Ісус є царем, і що Царство небесне наближилось. (Ісаїя 40:9-11) Такі є членами Божої організації.

Сказано, що той, хто хоче отримати похвалу від Бога мусить держатися здалека від світа, щоб не бути сплямленим. (Яков 1:27) Дальше той сам авостол таке пи-

ше, „Хто хоче бути приятелем світу, той стається не-приятелем Богу.“ (Яков 4:4) Під словом світ апостол розуміє тут організацію диявола, котрої богом або невидимим правителем він є. Тому, хто хоче отримати нагороду від Бога, сей не може згодитись з світом, або брати участі в його справах. Хто йде проти сих виразних слів св. Письма, сей не тільки не отримує нагороди від Господа, але наколи буде даліше там позіставати, стратить своє місце в Божій організації.

ЗБИРАННЯ БЕЗЗАКОННЯ.

З повисше наведених місць св. Письма бачимо, що сотки літ тому взад до Божої організації вкраюся беззаконне; що Люцифер стався непослушним законowi Божому, і що Бог усунув його з сеї організації. За ним пішли і інші ангели і лишили своє перше почетне становище; стали також непослушні; і сказано, що їх чекає знищення. З сего бачимо, що хто не виконує Божих законів, сей стає беззаконним, і Бог усуне такого з своєї організації.

Божя організація названа в св. Письмі словом Сион. Сион є місцем перебування для Бога Єгови. (Пс. 9:11) Також імя Єрусалим означає Божу організацію. Говорячи о церкві, котрої образом був Ізаак, Апостол Павло говорить: „А вишній Єрусалим є вільний; він мати всім нам. (до Галат 4:26) О церкві сказано, що вона родилася в Сионі. (Пс. 87:5; 134:3) Майже дев'ятнацять соток літ Бог Єгова потребував, щоб вибрати і виобразувати собі сю царську класу. Вони є членами Сиону, тому часами називаються Сионом. Послідне і остане збирання їх є назване в св. Письмі часом жнив. При кінці сего часу жнива, як каже Господь, наступить розділювання. Він сказав, що жнива се кінець віка, і що женці се ангели; і говорячи о розділюванні сказав: „Пішли син чоловічий ангели свої, і позбирають вони з царства Його все що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне, ...Так буде і при кінці віка; вийдуть ангели, та і повідлучують ляхих з між праведних.“ — Матей 13:41, 49. Відлучена тут класа не означає номінального християнства (з імени). Воно, як таке було відкинене. Його члени не були ніколи правдивими Християнами. Вони ніколи не належали до царської класи. А тут Ісус виразно каже до своїх післанців або ангелів, позбирати з його царства всіх тих, що роблять соблазн, або тих, що були колись членами Божої організації.

Як колись ангели були усунені з Божої організації, так можна сподіватися, що те саме станеться при кінці часу жнива. З його слів можемо вносити, що між вилюченою класою буде два роди осіб; одні, що блазнять а другі, що чинять беззаконне, або ломлять закон.

Блазнить сей, хто ставить на другого сіти, намовляє до гріха чи то ділом, чи тим, що покинув правду.

Беззаконне творить сей, хто добровільно переступає закон Божий своїми учинками. Хто блазнить є всегда беззаконником; але беззаконник не мусить зараз когось соблазнити. Напримір: если хто видить, що цар Христос є присутний і що його царство закладається, если знає, що Господь приказав проповідати його царство, а

він того не хоче ділати, і зовсім не дбає про справи царства, такий по правді належить до беззаконних. Бо хто хоче слухати закону, або ділати законно, сей мусить старатися ділати се, що приказує Господь.

В приповіді показано, що такі беззаконні будуть зібрані з Царства Господнього і викинені проч.

Даліше кається, що і ті, котрі блазнять, будуть позбирані також. Ми можемо сподіватися, що противник буде тепер старатися робити всі можливі неспокої між класами. Тому кождий нехай уважає на себе. Маємо знати, що се є час великої проби, і що тільки ті, котрі перейдуть через сі проби неначе огонь, сі отримають нагороду, тому кождий має пам'ятати, щоби сам не дав причини до замішання між народом Господнім.

Можна загально сказати, що если в якій класі, або згромадженню є яке непорозуміння, то все воно походить із самолюбства якогось брата. Самолюбство є тільки инша форма гордості; а гордість показує, що в серці такого не є добре, і що він не є милий Богу. Є сказано, що слуги Господні, його післанці, если хотять видіти Господа мусять жити в спокою і в святості (до Жид. 12:14) Тому нехай кождий дивиться на ангелів, що були послушні Богу; нехай не пнеся в гору, але все старається ділати на славу і честь Богу.

Св. Письмо, котре тут розбираємо каже виразно, що при самім кінці часу жнива можемо сподіватися, що будуть непорозуміння у деяких згромадженнях. Тому тепер нехай кождий сам себе добре розбере, і нехай кождий старається віддалити від себе всякі підозріння, злі бесіди на других, щоби не бути соблазною для других; усунути самолюбство від себе, а у всіх своїх ділах руководитись любовію до братів і всеціло посвятитися справі Господній.

Треба завважати, що наш Господь говорить, що то він пішле своїх ангелів, позбирати з його царства всіх, хто блазнить і тих, що роблять беззаконне. Се Господь, котрий в дійсности вибирає; але Він до сеї роботи уживає своїх ангелів або післанців. Через них Він виконує свою роботу. Він може ужити видимих, або невидимих післанців. Кого Господь буде уживати, се не робить ріжниць. Коже посвячене серце нехай у важає, щоби самому не належати до тих, що блазнять, або до тих, що чинять беззаконня.

Св. Письмо говорить, що св. ангели є призначені, аби служити, і що вони служать охотно. Сі невидимі ангели є послані, як післанці, щоби послужити тим, котрі хотять наслідити спасення. (до Жид. 1:14) Ангел Господень стереже тих, котрі почитають Бога, щоби їх визволити. (Исал. 34:7) Вони зовсім певно не глядають своїх особистих справ, але справ других, котрих поручив їм під їх опіку сам Господь. На иншій місці читаємо: „І всі ангели стояли кругом стола... і вналі перед престолом на лица свої і поклонились Богу.“ (Одкриття 7:11) З сего бачимо, що вони так само радо служать і віддають честь і поклін Богу. Покланятися Богу а не служити, не малоби вартости, подібно як еслиби хто служив, а не поклонявся Богу. Обовязком кождого Християнина є віддавати честь і поклін Богу і Йому охочо служити.

Ангели небесні охотно проповідали би сю радісну вість о царстві, если би була така Божа воля; але Бог поручив сю велику ласку людям. Тому Християни повинні оцінити сю велику ласку і показати се тим, що будуть охочо служити і почитати і прославляти Бога.

Если кождий із посвячених буде мати на памяти справи царства, які йому зістали поручені, що само собою розуміється, що се спільні інтереси його братів, тоді він буде із всіх сил вистерігатися дати, яку небудь соблазн; і він також буде старався послужити Господу, так, як Він назначив.

ВЕЛИКА ЧЕСТЬ

Люде Господні знають, що Господь Ісус є вдруге присутний, і що він приходить до своїх людей і іспитує їх. Вони знають, що вони займають становище, до котрого привязана велика честь. Давно ангели мали честь проголосити народина нашого Господа; та члени церкви мають честь прогласити другий прихід Христа, як Царя царів і як того, що поблагословить весь людський рід.

Дальше вони мають честь бути разом в будучности з Господом в його Царстві, щоби підносити і благословити рід людський. Вони мають дуже велику честь, бо мають приобічно мати участь в царстві, що будуть могли сидіти на його престолі і судити народи землі. Всі отже святі Господні, котрі в тім часі працюють законно, котрі беруть участь в проголошуванні радісної новини о царстві Господнім; котрі ходять покійно перед Богом, відаючи його імени честь і славу; котрі ділають се з чистою любові до Господа і його справи; котрі дбають також о добро братів своїх співтоваришів — ті всі мають біль-

шу честь, чим які другі сотворіния у минувших часах. Вони є ті, о котрих пише Псалмопівець, що вони ввійшли до слави Господньої, еще по тій стороні завіса. До них так він говорить: „Нехай торжествують праведні в славі, радуються на ложах своїх. Славословія Божа в устах їх, і обсторонь острый меч в руці їх.” (Псал. 149:5, 6) Сими словами пророк хоче сказати, що ся кляса людей сповняє закони Божі, і що если витревають так до кінця будуть в його царстві.

Велике потрясення, яке має прийти, потрясе всім, що тільки дається потрясти. Тому кождий нехай памятає, щоби проби, які прийдуть, ще не захитали його, ані не були для него камінем спотикання, але вийшов з них покріплений на духу. Ап. Павло пише: Се-ж ще раз потрясу, показує, що те, що дається потрясти, буде усунене; а се, що не потрясється, остане на все. І тоді неначе пересторогу дає святим, кажучи: „Тим же царство нерухоме приймаючи, масмо благодать, котрою треба нам служити до влодоби Богу з пошаною і з страхом.”

Служити законно Богу значить виконувати суди, про які пише св. Письмо, а головно о котрих описує Псалмопівець, кажучи: Щоб царів їх в кайдани закути, і дуків в їх желізні пута закувати; сповнити над ними суд написаний. Таку саму славу мають всі угодники його. (Пс. 149:8, 9) Се значить, що всі, що належать до кляси побідників і котрі будуть в царстві, разом і охотно підчиняться законови Господньому і будуть його виконувати. Між обітницями, які будуть дані таким, є одна така дорога обітниця: „Хто побідить дам йому сісти зі мною на престолі моім, як і я побідив, і сів з Отцем моім на престолі його.” — Одр. 3:21.

Петро в Лидді й Йопнії.

УМЕРША ТАВИТА ВСТАЛА — ДАЛЬША ПРОБА НЕ ШКОДИТЬ БУДУЧНОСТІ — НАЗВА ЛЮДЕЙ ГОСПОДНІХ.

Савдо навернений в чудесний спосіб до Христа, удався по своїм хрещенню до Арабії і там на горі Горєб студіював слово Боже, що воно говорить о Ісусі. Гора Горєб була знана в історії святих мужів. Там Мойсей отримав розказ від Бога йти до Єгипту і увільнити Ізраїлтян з неволі. (2 Мой. 3: 1-10) Там пророк Ілія мав видінє від Бога, як і чим закінчиться сей вік, і прийде царство Боже. (1. Кн. Царів 19:8-12) Там отже пішов Павло шукати для себе благословення Божого. І Бог обильно поблагословив його. Павло отримав там богато видінє від Господа Ісуса.

В часі, як Павло приготавляв там себе до своєї праці, студіюючи слово Боже, брата користуючи з спокою, який через се отримав проповідали дальше слово о Ісусі; і число віруючих збільшилося сильно по цілім краю. Щоби покріпити братів у вірі апостоли відвідували і загрівали до дальшої праці.

Тут хочемо розказати про дорогу апостола Петра; головно про дві важні події, які сталися того часу. Ісус,

коли покликував Натанаїла, сказав йому: „Ще більші діла, аніж сі побачиш.” Так воно і сталося. За помочю Бога, руками апостолів, а головно Петра діялися великі чуда. Вони неначе відчиняли поганам двері до віри. Крім сего сі чуда показували, що Петро мав сю власть, яку уділив йому Господь Ісус, в часі, як Петро визнав своє ісповіданне в Кезарії. — Матеї 16:18, 19.

Дві місцевости, які Петро відвідував були Лидда і Йопнія. В Лидді Петро знайшов одного чоловіка на імя Енея, що був від шістьох літ спаралізований, і не міг повстати з ліжка. (Діян Ап. 9:33) Петро прийшов до него і закликав його по імени, кажучи: „Енею, оздоровляє тебе Ісус Христос: встань і постели собі.” І той зараз устав. А що кождий в тім малім містечку знав сего чоловіка, що довгі роки лежав безпомічний, тепер, коли побачили його зовсім здорового, ціле місто стало о тім говорити. Вість о тім дійшла і до поблиського міста Сарон; і мно-го людей в тих містах навернулося до Господа.

При тім мусимо звернути увагу, що нігде не находимо

в св. Письмі, аби Бог заховав апостолів перед тілесними слабостями, як також не захоронив їх перед різними прикростями, розчаруваннями і болями, які є спільні всім людям. А що бути учеником означає посвятити або віддати себе цілого на виключну службу Богу, тому можемо сміло сказати, що всякі уздоровлення, які ділають спіритисти або члени „Християнської умістности або т. зв. „божі лікарі уздоровителі,“ не походять від Бога і є звичайними психічними наслідками або діють за допомогою сатани і його ангелів.

УМЕРША ТАВИТА ВСТАЛА.

Коли Петро перебував між братами в Лиді і в сусідніх околицях, проповідуючи їм Христа, прийшли до нього два чоловіки, котрих післали брати з Йоннії з усього просьбою, щоби негайно приходив до них. Просили тому так, бо одна учениця, на імя Тавита, невіста знана з многих добрих учинків і милостині, умерла. Смерть не була відного такого незвичайного, щоби про неї аж згадувати. Але ся сестра скінчила нечаяно; і брати були тим переражені, і як думаємо під впливом святого духа прийшли до переконання, що Петро може помочи їм привести сестру до життя.

Петро, прийшовши там, застав, що тіло лежало в горішній світлиці а докруги стояли жінки і плакали. З жалем показали йому одяжу і шматте, що їм посправляла Тавита, будиши з ними. Як Ісус, коли воскресав дочку Яіра, так і Петро випровадив усіх з комнати. Він хотів бути сам на сам з умершою і Господом. І приклонивши коліна став молитись. Потім звернувся до умершої і сказав: „Тавито, встань.“ Вона відкрила очи свої і побачивши Петра, сіла. Вона напевно спізнала відрасу Петра, але не могла знати, чому вона там. Петро подав їй руку і підвів і. Тоді покликав святих і вдовиць і старших жінок сусідів і поставив її перед ними аину. О тім дивнім чуді довідалися сейчас всі в Йоннії і багато з міста повірило в Госпеда.

Петро уздоровляючи Енея, мав ту саму ціль, як коли уздоровив хромого чоловіка при гарних воротах святині. Так тут, як там Петро руководився своїм розумом; бо се була незвичайна просьба. Петро бачив, що сам Бог посилав ту таку дивну просьбу.

Станувши перед мертвою в горішній світлиці Петро, як видно знав, що має ділати. Він став молитись, знаючи, що сего Бог хоче; і памятаючи, який розказ і власть він отримав як апостол, він промовив, приказуючи Тавиті встати. Господь Ісус дав йому власть вязати і розвязувати і тепер Господь надгородив його сильну віру. Коли перед тим він бачив, що Ананія і його жінка змовилися ошукати Церкву, він звязав їх в смерть. А тепер для більшої слави і чести Господа Ісуса він розвязав Енея з кайдан параліжу а Тавиту з кайдан смерті.

...ДАЛЬША ПРОБА НЕ ШКОДИТЬ БУДУЧНОСТІ

Смерть Тавити була для Церкви в Йоннії несподіваним великим ударом; бо вона умерла не хорувавши довго. Братам здавалося, неначе би лихому дозволено

було забрати від них найаучшу членкиню. Зовсім ясно, що їх ніхто не учив сего, якби святі з хвилєю смерті йшли до неба до небесних блаженств; бо инакше вони не були би мали надію справдити Тавиту назад на землю, щоби тут дальше перебирала нитками і вишивала. І зовсім певно, що Петро не схотів би пробувати стягнути духа з перед лица Божого назад на землю. Господь дозволив аби вона умерла, а то тільки тому, що недалеко був його апостол, при помочи котрого міг увільнити свою вірну ученицю із кайдан смерті, щоби через се могли люди більше прославити його.

Незвичайні обставини, кажуть нам зовсім певно заклачати, що як Лазарови так і Тавиті Бог дозволив, що смерть запанувала над ними, на се тільки, щоби перед ними міг оказати свою силу і привести многих людей до правди, котру приніс Ісус на землю, а котру апостоли дальше проповідували. О тій добрій і добродичній жінці, якою була Тавита, ми певно ніколи не були б чули если би Бог не був ужив в такий дивний спосіб для своїх цілей. Вона працювала довго і широко маючи на думці помогати другим і чинити добре; і Бог нагородив її, записавши її імя в історії Церкви, так, що тепер се вона знана всім, де тільки є громади Християнські.

Може декому дивним буде видаватись, що Бог покликав її назад до дальшої проби. Але ми можемо бути певні, що Бог не учинив би сего, если би не був предвидів, що в будучности її віра і діла будуть такі, як були давнійше. Бог знав, що Тавита буде служити Господу і братам зі ще більшою енергією, і буде уважати на своє життя, як від Бога дане в повнім значінню того слова.

Здається нам що не буде в наших словах пересадити, если скажемо, що ся подія показує нам ясно, як се було з Павлом, котрий боровся доброю боротьбою, (2. до Тимотея 4:7), що Бог часом лишає на землі деяких братів, котрі зістали вже ним узнані, як такі, що оказали йому повну свою вірність, а то на се, щоби вони ще дальше служили йому і братам. Ніхто з людей не є совершенний; і як довго живе на землі, може зділати або подумати таке, що не приносить слави Богу, хотий повинен все ділати на славу свого Творця. Але Бог знає серце кожного і дивиться на його інтенцію, і если намір є совершенний, то він в очах Божих уходить за совершенного. З сего учимся, що деякі терпіння є призначені на славу Божу а не головно для добра певної особи. Бог може ділати з своїми річами, як йому до внодобі.

Петро оставав якийсь час в Йоннії в домі кожемьяки Симона; бо се чудо викликало між людьми велике заінтересовання і Петро мав багато праці. Але і в тім була рука Божа; бо Бог приготував для него ще важнійшу працю.

НАЗВА ЛЮДЕЙ ГОСПОДНІХ.

Читаючи о тій події видимо, що в св. Письмі люде Господні є названі різними іменами, як: святі ученики і браття. Тепер рідко коли уживається инших імен, а тільки браття.

Се красне імя; воно пригадує нам єдність нашої віри і надії і що ми всі є одно в Христі Ісусі. Але ми повинні пам'ятати, що в очах Господніх браття є святими, позаяк вони відлучилися від світа, а прилучилися до Нього. Апостол Павло говорить до таких так: „нехай кождий уважає другого лучшим себе.“ І се добра річ, коли так будемо ділати і віддаляти від себе покуси, щоб видіти в других тільки звичайних людей. В такий спосіб поступаючи не будемо з легковаженням думати або говорити о наших браті, і не дасть нам осуджувати його, і таким чином захоронимо себе і не станемося під осуд Господа. „Не судіть, щоб вас не суджено.“ (Матей 7:1). Одначе, хто каже, що він належить до Господа, а живе по тілу радше, аніж по духу; такий не може сподіватися, аби брати уважали його за такого.

Хто хоче бути правдивим учеником, сей мусить не тільки учитися, але також старатися мати духа Учителя. Одною з найбільших покусе, котрій підпадають люде Господні, є самолюбство; від чого Ісус був цілком свободний. Хто не розуміє, що хотів сказати Павло, ані не пізнає, що він є членом тіла Христа, такий попав в сіти диявола. Для такого, если щобудь-станеться, перша річ буде його „я“ а не його браття, або справи Церкви; і кожда нова річ в його життю починається тим: „чи се мені поможе, чи ні?“

Але нашим обов'язком повинно бути старатися мати в собі духа Господнього і в такий спосіб служити приятно Богу і нашому Господу, як ученики, як браття і як святі.

Гіпокризія — ворогом побожного життя

„Остерігайтесь подавати милостиню вашу перед людьми, щоб вони вас бачили.“ — Матей 6:1.

Здається нема другого гріха, котрого би наш великий Учитель так докладно описав і виложив його мерзенисть, як гріх гіпокризії, удавання святого перед людьми. Навіть самі ті, котрі ділають сей гріх, видять і пізнають мерзенисть його. Бо се є облуда і ошукування другого; гіпокризія, лицемірство, облуда є щось зовсім далекого і противного праведности і правді. Без згляду на форми або церемонії або одіж-риз, якими лицемір покриває себе, він не може ошукати Бога. Він може бути певний, що довгий час він не зможе укрити сего навіть перед людьми. Зовсім певно, що хто є нечесний облудник, такий не є гідний правди — не таких Бог „притягає“ і „каличе“, щоби сталися членами Тіла Христового, членами вибраної Церкви Тому, хто є гіпокрит, облудник, такий не може видіти правди ані не може її зрозуміти. Такий жис в своїй нечесности, і тому є несправедний або нечистий, і не є гідний правди.

Се однак не означає, щоби всі гіпокрити заслужували на другу смерть — вічне знищення. Се тільки значить, що такі не є гідні мати місця з тими, котрі тепер є покликувані стати сь співнаслідниками з Христом в Його царстві. Дякувати Богу, що всі науки темних віків о вічних муках, котрі піби то Бог мав приготувати для всіх з виньком малої громади, показалися фальшивими, — богохульством, де в несправдливім світаі представлено Богу любов і справедливість. Тисячлітне царство є як раз на се, щоб тих облудників і других унавших людей піднести. В часі того богато з них будучи під желізною палицею, через напіннення, картання, нагороду і кари, „научаться праведности,“ як говорить св. Письмо. (Ісаія 26:9) Тільки непослушні і несправдливні будуть знищені в другій смерті.

Тепер розберемо різні форми гіпокризії, і побачимо, як св. Письмо потуляє її:

1. Хто робить добрі учинки перед людьми на те, щоби його люде виділи, хотяй удає, що він се ділає з праведного серця, так, як Бог того хоче. Такий не отримає ніякої нагороди від Бога, без огляду на се, чи він отримає сь нагороду, якої хотів, іменно похвалу від тих людей, котрих ошукував. Милостині і інші добрі діла, за котрі хочемо отримати похвалу від Бога, мусять бути тайні, невеличні, незділані на те тільки, аби нас люде хвалили, але учинені з засади, з любови до Бога і до Його правди, і з любови, або з симпатії, співчуття до ближніх. Так тихенько має їх давати, щоби навіть найбільші нам особи тільки случайно про се довідалися.

2. Облуда, гіпокризія може прийняти плащик релігії може удавати побожність, поклонятися низенько, ходити до церкви, займає „перші місця,“ і т. д. такий є гордий з своєї одежі монашої або священничої, і неначе всім хоче сказати: Дивись на мою одіж на мій ковпак або гужик на нім, на мій ковчир або закладки, я свята особа. Молитися по вулицях вже вийшло з моди, з виньком членів армії спасення і католицьких пошів і монахинь. Ми однак, не хочемо тим сказати, що всі, хто так вбирається і хто ходить до церкви і публично молиться, є гіпокритами. Ні ані не розуміємо, щоби Син Божий так учив. Він тільки хотів сказати, що сих ознак побожности можуть деякі уважати облудно Ісус остерігав не на се, щоби ми зараз ішли і остерігали других, хто звик до таких звичаїв грішних, але щоби ми самі вглянули в самих себе, в свої серця і в своїм житю у всіх релігійних практиках уважали на се, щоби ми були чесні і щирі — для Бога, а не для людей тільки. Хто удає побожного, щоби тільки показатися перед людьми, повинен знати, що о його блуді знає добре Господь, хотяй би його товариші не пізналися на тим. Він повинен знати, що не тільки він не отримує

благословенства, але до того, він ще віддаляється від Божої ласки.

Правдива молитва повинна завжди звертатися до Бога, ніколи до людей. Наш Господь припоручав особливо, щоб кождий молився. Ціла родина може також молитися спільно; св. Письмо припоручає се. Молитва в церкві є також на місці, розуміємо, між тими, що становлять родину Господню, позаяк така молитва не є в правдивім значінню слова публичною молитвою.

Молитва людей Господніх, повинна бути особлива, щира і з серця походяча. Молитва не повинна бути довга, повторяти ту саму молитву є зовсім не потрібна річ. Небесний Отець знає ліпше, аніж ми, чого ми потребуємо. Він чекає з своїм благословенням. Він хоче, щоб ми його просили, о благословення. В такий спосіб він виробляє у своїх людей відповідного духа, щоби вони зрозуміли свої потреби і хотіли бажати добрих річей, котрі Він хоче їм дати на се, щоби були благословенні в найвишнім степені.

ВЗІР МОЛИТВИ.

Примір, як маємо молитися подав нам Ісус Христос.

Ми маємо так молитися, але не все, як раз сими тільки словами. Порядок сеї молитви є прекрасний. Розпочинаючи свою молитву ми звертаємося до Бога „Отці нашого, що є в небі,” і висказуємо наше бажання, щоби імя нашого Бога було святе, почитане всіма, як також і нами самими. Дальше висказуємо наше бажання, щоби воля Божа була виконувана на землі, як і на небі; вірячи, що се станеться, тільки через заложенне царства Божого — через Мессію в його царстві правди, котре буде силоміць заложене на се, щоби дати благословення у нашому роду людському і піднести всіх по-

слухних із стану гріха і смерті і дати їм життя вічне.

Так отже найважніша річ, іменно слава Божа і виконання Божого плану повинні зайняти в наших серцях найперше місце, коли приходимо перед Престол Милосердя. Опісля ми можемо агадати про наші тілесні потреби і просити о хліб життя. Не наша річ вичисляти особно, якої духової, або дочасної поживи ми потребуємо, але маємо передати все в руки Давця всего і підчинити себе волі Божій.

Коли Ісус, казав молитися: „Відпусти нам довги наші,” то не маємо розуміти, що тим просимо о прощення гріха первородного. Сей великий гріх, який учинив наш праотець Адам, через котрий упав на Адама і на його потомків осуд смерті, не може бути дарований на нашу просьбу. О змазанню сего гріха Бог вже постарався — через смерть Ісуса Христа, „праведника за неправедних.”

Але ми задовжуємось через наші недосконалости, і покуси і діла, що є противні нашим найліпшим інтенціям і бажанням. До сих гріхів, ми маємо признатися і просити їх о прощення. На нашу просьбу Боже милосерде прощає вину всіх наших гріхів, які ми учинили мимовільно, і визнає їх неначе прикриті кровю Христа, бо вони є частю гріха первородного. Бог чекає з своїм милосердем, і готов нам його уділити, коли тільки о се просимо, але жадає, щоби і ми з своєї сторони хотіли подібно прощати тим з котрими маємо до діла в своїм життю. „Як же ви не прощати мете людям провин їх, то і Отець ваш небесний не прощати ме вам провин ваших.” (Мат. 6:15) Яка велика з сего для нас наука, щоби ми мали в собі милосерде, ласкавість і хотіли прощати нашим ближнім.

Видінне Петра

БОГ ДАВ ВИДІННЄ КОРНЕЛІЄВИ — ПЕТРО ОТВИРАЄ ДВЕРІ ЄВАНГЕЛІЇ ДЛЯ ПОГАН — ВСЕ ДАЄТЬСЯ В НАЗНАЧЕНИЙ ЧАС — ХРИСТІЯНИ НЕ Є ПІД ЗАКОНОМ МОЙСЕЯ.

„По правді спостерігаю, що Бог не дивиться на лице.” — Діяння Апостолів 10:34.

БОГ ДАЄ ВИДІННЄ КОРНЕЛІЄВИ

Тут розбиремо уступ з св. Письма, котрий оповідає нам в видінню, яке мав апостол Петро, коли був в Йопії, і о св. дусі, який вперше зійшов на Поган. Коли Петро перебував в Йопії надійшов час, коли і погани мали бути прийняті до ласки Божої, котра доси була тільки ограничена до Ізраїля. (Амос 3:2) Але до сего часу апостоли не знали, сего ані не знали, що надійшов на се час. Вони виділи, що колись погорджувані Самряняні зістали прийняті до Церкви, і також чули, що Евнух з Етиопії, що прийняв був жидівську віру, дався охрестити від Филипа; але вони не сподівалися, що понад се вони мали йти дальше і проповідувати ще другим. Було се три і лів літа по смерті Ісуса, бо сім літ від осени (29 р. Хр.), як Ісус дався охрестити від Йоана і був помазаний святим, Божим духом. — Гляди Даниїла 9:27.

Яких тридцять миль на північ від Йопії лежало місто Кесарія, побудоване Іродом великим. Сама назва каже, що се місто було поганське, не жидівське; там Римляни мали військову залозу і свої уряди. Начальником сеї військової залози був сотник Корнелій, чоловік побожний, котрий вірив в Бога. Хотів не був Жидовином, то однак відправляв молитви по правдивому Богу Ізраїльському. Був то чоловік доброго серця, котрий давав много милостинь убогим. — Діяння Ап. 10:2.

Одного дня, коли він постив і молився, коло третьої години по полудни він побачив видінне. Ангел Господень прийшов до него і сказав йому, що його молитви і милостині сподавав Бог; що надійшов час, що його

молитви зістали вислухані і Бог сповняє його просьбу. І ангел сказав Корнелієві післати людей до Йоннії по Симона-Петра, котрий перебуває в кожемяки Симона. Корнелій не довго думав; його молитви були правдиві. Він просив Бога о благословення, і тепер хотів скористати. Він розповів про своє видіння слугам, і сейчас вислав їх в дорогу до Йоннії.

На другий день, коли люде післані Корнелієм були вже близько Йоннії, Петро вийшов околду полудня на кришу дому, щоби помолитися. Був він голодний і забажав їсти. Коли він молився найшло на него захопленнє: неначе попав у сон. І видить небо відчинене і сходить до него посудина якась, неначе обрус великий, в котрім були всякого рода звірята. І чує голос, і пізнає, що се голос Господа, котрий каже до него: Встань, Петре, заводи і їж." (Діян. Ап. 10:13) Петро, як правдивий Жидовин, котрий будучи з Господом Ісусом, ніколи не отримав розказу такого, щоби зломити закон Мойсея, відказав тепер: Господи се не годиться так. Я ніколи не їв нечистого та поганого. Петро все ще був Симонем. Та голос вдруге повторив вже з докором: „Що Бог очистив, ти не погань, ти не називай нечистим." (Діян. Ап. 10:14, 15) Сталося се тричі і взято знов посудину на небо.

Як же Петро сумнівався, що се за видіння було, котре бачив, каже йому Господь духом святим, щоби не сумнівався а йшов на долину, бо там чекають на него трох людей. Тепер він почав розуміти ціля сего видіння. Зійшов на долину, до людей, котрі стоячи коло дверей питали, чи тут мешкає Симон Петр. Петро їм каже: „Ось я, кого шукаєте. Що за причина, що ви прийшли? (Діян. Ап. 10:21) Вони оповіли йому о Корнелію, який він богоулюблений чоловік, і що Бог післав ангела свого сказавши йому післати по Симона, а сей скаже йому Слово Боже.

Отже, коли надійшов відповідний час, Бог в своїм провидінню зділав, що Петро був на той час у Йоннії; і отримав відповідне видіння; бо Йонна була для Палестини дверми до західного світа. Там Йона увів на корабель, щоби удатись до Тарсис. Се місто було одно з найстарших міст в Палестині. Крім сего було потріба, щоби Петро був наче ланцюхом між Богом і Поганями: бо Петрови були дані через Господа Ісуса ключі царства небесного. Тепер він мав отворити двері віри Поганам, подібно, як в день Пятидесятниці він отворив двері для свого народа." Матей 16:19; Діян. Ап. 2:14.

ПЕТРО ОТВИРАЄ ДВЕРІ ЄВАНГЕЛІЇ ДЛЯ ПОГАН

Петро з семи людьми переначував і на другий день, взявши з собою ще шістьох братів, пустився в дорогу до Кесарії. Петро ще ніколи не був в домі Поганина, тому розумно зробив, беручи з собою свідків. На другий день Петро прийшов до дому Корнелія, де застав зібраних цілу родину Корнелія і близьких його приятелів, котрі чекали на него. Коли Петро прийшов до хати Корнелій упав йому до ніг, щоби поклонитись. Незвичайний був се вид: Римський сотник в присутності

цілої родини і приятелів лежав у ніг Жидовина. Та Петро сейчас підвів його кажучи: Встань, я також чоловік.

Петро не знав ще о такій пісії і гордості, яку приписують собі ті, котрі кажуть, що є його наслідниками; ані також не знав ще о висшости клеру так протестанського, як і католицького над людьми, як вони собі тепер приписують.

І тоді Петро каже: „Ви знаєте, що не годиться чоловікові Жидовини приставати або приходити до чужоземців; та мені Бог показав, щоби нікого поганином, або нечистим не звати." (Діян. Ап. 10:28) Тоді Корнелій оповів о своїм видінню, і сказав: ми всі хочемо послуhati, що Бог повелів тобі сказати нам. Петро відкривши уста, став промовляти: Виджу тепер, що Бог не дивиться на лице особи. І став оповідати о Ісусі, що Він ділав, і як поступали собі з ним, як розінали його на дереві, і таким чином учинили, що Він був неначе проклятим (до Галат 3:13); але Бог післав його до смерті і дав йому статись явним вибраним свідком. Також, що Ісус приказав їм щоби проповідували, що він є назначений від Бога судити живих і мертвих. Далше Петро показав, як всі пророки свідчали, що хто повірить в Христа Ісуса, в його імя, отримає відпущення гріхів.

Коли Петро промовляв до них найшов на всіх присутних св. дух. (Діян. Ап. 10:44) Браття, котрі прийшли з Петром задивувались. Вони побачили, що св. Дух зістав вилятий на Поган, і що вони розмовляли мовами і величали Бога. Коли Петро побачив се, промовив: „Чи може хто боронити води, щоби сі не охрестились, і всі охрестились в імя Господа Ісуса.

ВСЕ ДІЄТЬСЯ В НАЗНАЧЕНИЙ ЧАС

Читаючи сей уступ мусимо звернути увагу на кілька точок. Одною з них, се час, коли ласка прийшла до Поган. Повисше ми вже сказали, що 36. по Р. Хр. особлива ласка для Ізраїля скінчилась. Також з иншою паралелю знаємо, що тоді мало розпочатися благословення для Поган. Знаємо, що від першої обітницї, коли Бог обіцяв дати насіння, котре увільнить людей (1. Мой. 3:15, до часу, коли Він відділав одну родину, з котрої мало вийти се насіння уплинуло 2081 літ; і також, що від завіту, який Бог заключив з Авраамом, до 36 р. по Р. Хр. уплило також 2081 літ, коли вперше погани увірували в Христа.

Се видіння отворило перед Петром велике поле до ділання. Воно показало йому, що Погани не є нечистими в очах Божих, як він до сих пор думав; але він також пізнав, що закон Мойсея, або Синаю був неначе додаток вставлений до Божого пляну. Ізраїля Бог відлучив від прочих народів не тому, яко би вони мали бути одиноких, яких Він хотів би спасти, як вони думали, — вони уважали Поган за псів, негідних бути членами Божого дому — але тому Бог відлучив їх, що Він хотів їх мати зля певної цілі. Петро скоро вичитав се в тім видінню. Пізнійше він спізнав, що закон Синаю був даний тільки Жидам, і що ніколи не відключав

свого розпорядження, що до їди даного Невви по потоні, боли сказав: „Усяке дингуще, що живе на землі, буде вам на їду; як зело травине подаю вам усе.“ — 1. Мой. 9:3

ХРИСТІЯНИ НЕ Є ПІД ЗАКОНОМ МОЙСЕЯ.

Жидівське законодавство, закон Мойсея, як і особливі їх приписи, відносячися до їх родинного, або громадянського життя, обов'язували тільки Ізраїльтян. А тим видинем Бог показав Петрови, що тоді одна голова історії скінчилася, а почалася друга.

Гедиться звернути увагу на се, що св. дух зійшов на всіх слухаючих, хотий не кладено на них рук, як се було в Самарії. (Діян. Ап. 8:17) Дух зійшов на них, коли Петро ще говорив до них. Також вони не були ще охрещені, аж опісля. Видко, що Корнелій і його

родина посвятилися в серці, — хотий вони не розуміли, ще що се значить. Таким способом Бог назначив їх як своїх. Сам Петро научився того дня дуже богато, бо тим ділом, Бог показав, що Він приймає за своїх без згляду на закон Мойсея, що для Петра до сего часу видавався неможливим, і що хрещення всегда мусить лучитися з благословенням святого духа, але воно може йти перед тим, або потім. Бог приймає своїх, не зважаючи на формули.

Від тепер Бог відчинив двері до царства небесного для всіх віруючих, чи то для Жидів, чи то для Поган. Петро побачив тепер дальший плян Божий, і переконався, що Бог уважає на рівні так Жидів, як і Поган, если тільки стараються о праведність; хотий правда до сего часу Погани не отримували ласк Божих, як вибраний Його парід.

ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст з манни на 1. Липня 1925.

„Ходіть, як діти світла... Допевняючись, що угодне Богові“. — до Ефесян 5:8, 10.

Если правда освятила нас Богу — если наша воля умерла, а прийалисьмо влоєні волю Божу, за свою, так в думках, словах і в ділах, тоді ми осягнули той стан, що можемо сповняти волю Божу і так станемося „побідителями“ — навіть хотий би ми ніколи не проповідували, ані не давали убогим, або не терпіли, як мученики за правду, — коли обставини так зложилися. Але кождий з нас нехай памятає на сі слова: Се є воля Бога зглядом вас) — ваше освяченне.“ „Нехай там нічого не затемнісе сеї правди — ані другі правди, ні блуди. Сі слова повинні правдати нас через ціле життя, а тоді, если Бога воля є дійсно нашою волею, будемо мати перед собою ясно витичену дорогу; що є дуже важною річю...“

Текст на 1. Липня, 1925.

„Господь скеля моя і избавленне. — Пс. 18:2

Ми є тепер ближе совершенного дня, ніж тоді, коли щойно пізнали Госпада. Се правда, що як обіцяв, світло світить з щораз більшою ясністю. Тепер можемо бачити, які підступно-вбиваючі напади робить сатана на святих тут на землі і на всіх тих, котрі заховують заповіді Божі. Він вельми підступний ворог. Він нападає на кожного посвяченого з найслабшої його сторони, завдаючи йому тяжкі рани. Та тим сатана буде нас тільки збільшувати в вірності і оправдувати.

Побажаннє є тепер для кожного посвяченого мати в памяті: що поки живемо ми на землі не маємо права, як також ніякої слушности до пошани, на котру инші ласі. Бо: „Умерли бо ви і життя ваше поховане з Христом і в Бозі.“ — до Колоссян 3:3

Ті, що забувають, о тім є скорі до ображення. Самолюбство проявляється в ображенню. Самолюбство провадить до брехні. Брехня і її поширення се діло сатани. Самолюбство провадить до гордості. Гордість родить непослух, іде до невіри а та провадить на дорогу знищення. Сатана, ворог робить великі заходи, щоби вкорінити самолюбство і припровадити до гордості.

Любов є противна самолюбству. Совершенна любов, се совершенне висказання несамолубства. Сей, хто правдиво любить Госпада є все готовий і охочий до проголошування царства Божого, як також десь суду. — 1. Иоан 4:17:18.

Сей, хто любить Госпада, любить і свого брата, і радий буде, коли побачить його на службі у праці Господній. Если побачить брата свого на горю, недолі і смутку, пригнобленню, чи

в обнятім стані, то радо послужить йому, і замість попену на голову дасть йому олію радости, місто смутку, шати хвали для пригнобленого духа. Сей, що любить Госпада любить і брата свого.

Твердиня, се охоронне місце. Господь — твердиня для вірних, як таких Він охоронить і заховає. (Пс. 31:24) Зауваж добре, що тільки ті, котрі люблять Госпада, можуть радісно прибігати під Його Покров. — Псалма 18:2-4

Сі, котрі люблять Госпада з радістю заховують Його заповіді. А Його заповіді — потішати засумованих, а се можна виконати через голошення Царства Божого. Роблячи так в любові і вірности, тримати ме нас в любові і радости і Господь. Ось в тім криється наша охорона.

Текст з манни на 8. Липня 1925

„Церква Бога живого, стовп і утвержденне правди.“ 1. до Тим.3:15

Церква Господня, се збір посвячених Богу людей, одиноко, котрим прислугує властиво імя Церква, або тіло Христа. Вони самі з себе є такі незнані, такі нічим не показані і в порівнянню з богатими сего світа є такими бідниками, що світ споглядаючи з своєї точки вгляду, ані не узнає їх, ані зовсім не хоче їх знати. Церкви Господньої не залежили люди; її члени не є записані на землі, але в небі. (до Жид. 12:23) Головою її і начальником є Господь, законом для неї є Його Слово. Вона має тільки одного Госпада, одну віру, одно Хрещенне. Вона побудована на словах св. Апостолів і пророків — Ісус Христос сам є її угодним каменем.

Текст на 8. липня, 1925.

„Сила і слава в святині Його. — Пс. 96:6

Святиня, се місце, мешканне, оселя Божя. (2. Мойсея 15:17). — се також Божя організація. — Псалма 74:2; 76:2.

Посвячені і сплоджені з духа, котрі є по тій стороні заслони, через те, що в Христі знаходяться також в святині. Бог-Слово, богатий в милосерде і безграничку любов, „оживив укупі з Христом, і воскресив з Ним, і дав нам сидіти вкупі на небесних (місцях) у Христі Ісусі.“ — Ефес. 2:5,6.

Будучи тепер членами Божої організації, святі, по тій стороні заслони, є особливошим предметом гніву сатани. В своїх власних силах ми не в змозі встати ні одной хвилини. Але замешкуючи в Христі, в святині, через те є заховані і безпечні від всякого зла. В тім тайнім місці в Святая Святих, вони сплчювають в мирі. „Ти бо Госпада Всевишнього, мою пристань, изав собі за оселю. Так не постыгне тебе жадне нещасте, і жадне лихо не приблизиться до шатра твого. — Псалма 91:9-10.

Се заповнення Слова Божого утішає серце правдивого Християнина. Так, він (Християнин) є сильний в Господі в Його могутості, і радість Господа є в Його серцю. Разом з Апостолом заявляє радісно: „Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нам усяким благословенням духовним на небесах у Христі.” — до Ефесян 1:3

Серед такого стану знаходиться і слава. Найгарніший з десяти тисяч. Той, найбільше улюблений, Голова Церкви, живе там. Се що прикрашає Християнина по тій стороні, се окраса уму, дорогочінними правдами. Ум — се поле боротьби. Се ум, котрий обквіляється. Відносно того, як Християнин, котрий мешкає в тайнім місці Божої любові, одержує благословенства і потіху від Господа, так і він росте на подобу Господа, а поступ його відбивається на інших, що приносять потіху до їх сердець. Він одержує потіху і силу, а в силі красу і славу Господа, він росте в утішителя.

Текст з манти на 15. Липня 1925.

„Коли роздам бідним увесь маєток мій, а любови не маю, то ніякої користі мені з того. — 1. до Коринтян 13:3.

В наші послужби для других, ми не сміємо забувати, що гроші, се, ще не все, чого люде потребують; многі потребують любови і симпатії, котрі не потребують грошей. Наш Господь був одним з таких; Його серце переповненне любовю, находило нерозмірно мале співчуття, навіть серед найчеснійших людей, улашного більше, або менше людського роду, якими були апостоли. В Марії, здається, найшов Він сильну любов і переданність, що були для Нього запахом присного надила, свіжістю і покріпленням. Марія правдоподібно розуміла ліпше, аніж хто другий, взаєний і святий характер учителя. Се не тільки давало їй велику приємність сидіти у стілі Його і слухати Його науки, але вона тішилася також, коли могла, хоч дорого коштувало її, оказати свою переданність і любов.

Текст на 15. Липня, 1925

„Бо Господь любиться в своїм народі.” — Пс. 149:4

Людьми Божими є тільки ті, котрі правдиво посвяталися Йому, і є споджені і намазані св. духом. Ті є з Його організації. Сі становлять класу слуг, в котрих Він любиться. Пс. 42:1.

Поки ми знаходимося в тім тілі, то кождий з нас є немічний. Ні оден не може совершенно думати, що більше говорити, і ділати. Коли так, то чому Бог Єгова любиться в них? Тому, що вони мають Його духа і посвяталися Його справі, та пильно стараються прославити Його; святе імя. Вони є покірні в тім значінню, що не думають перше про себе і о собі, а віддають перше місце своєму Сотворителю, саміж другорядні. Тішаються, що можуть чинити волю Божу. Вони оцінюють великі правди: що старий світ скінчився, що час гніву Його на всі безбожні системи прийшов, що настав час на заложенне великого і славного Його Царства, в котрім справедливність буде домувати, а під котрим будуть благословлені всі роди землі.

Оцінюючи сі прекрасні річи радуються в Господі, і з повним довірям полягають на Него. Віра їх правдива. Тому, що люблять Бога і Його справу не бояться нікого і нічого, що мігби їм злий зробити. Беруть живу участь в боротьбі за справедливність. Словом Божим, котре посідають в собі, як меч острый, вирубують собі дорогу через різні системи повних блудів і гидот спустіння в пустині, котра так давно держить в клішках людей. Бог поєсилася їх і уживася їх, як знаряддє, щоби голосили День відплати, на державу сатани.

Бог любиться в них, задля їх великої віри в Него. Він обіцяє заховати вірних і сего певно дотримас; а вірні Його про се знають. Се знанне о Його доброті і їх спосібність, служити Господеви, приносять їм велику радість в їх серця, так, що вони не в силі повздержатися від похвального співу.

Кождий, хто тільки в силі оцінити, що на правду Господь зро-

бив для своїх людей — сей звеликою радістю і посвятою буде оповідати о великій доброті нашого Бога; що Його царство, ось тут перед нами, і що час визволення надійшов.

Чи і ти з радістю в серці і на устах виконуєш свою участь?

Текст з манти на 22. Липня 1925.

„Господь блисьню тих, в кого роздерте серце; і в кого дух розбитий, Він спасе його. Богато лиха знає праведник, та від усього збавить його Господь. — Псалма 38:18, 19.

Бо праведний упаде сім раз — і встане — Кн. Прип. Сол. 24:16.

Если часами знайдемо, що ми зробили злий крок, котрого не можемо направити, мусимо сподіватись, що знаємо розчарування, як про се Господь говорив. Але також Він може на се дозволити, щоби через се прийшли благословення; як що в серці стаємо більше сокрушені, і покірні зглядом Бога; стаємо також більше ревними і вірними на будуче. Так навіть деякі помилки в життю можуть бути степенями до висшої ласки і правди.

Текст на 22. Липня 1925.

„Встань і зяясній, зійшлобо світло твоє.” — Ісаія 60:1.

Сі, до котрих се сказано творять класу слуг, в котрих Господь любиться. Їх світлом є Господь Ісус Христос, Цар царів. Час сходу світла — се прихід до своєї святині. Кожного, кого Господь застав вірним слугою, в догляданню справ Його Царства, запрошує ввійти в радість свого Господа, і обіцяє велику нагороду в недалеій будуччині.

Пророк Божий, дивлячись духом на сей час, бачив класу святині, котра очікувала свого великого Царя. Він видів Царя в великій славі, стоячого посеред своєї святині. Чув, як через устне знаряддє, Господь спокійно дав розказ класі, святині: „Встань, зяясній; зійшлобо світло твоє і слава Господня зійшла над тобою.” Се лучить час з розказом Учителя, до проголошення веселої новини о Царстві всім народам на землі, покіль прийде кінець. Від 1918 року класа, святині, (посвячені і вірні) занята в тій благій праці. Велика се потіха для тих, котрі беруть живу участь, котрі оцінюють спосібність бути репрезентантами царства Його, і котрі радо слухають Його розказу, через несенне; і голошенне миру і вибавлення пригноблених. Що більше, що радо беруть уділ в праці, та що оцінка їх зростає, що знають і що є свідомими, що ввійшли в радість Господа, і що Його радість, се їх сила. В тім дні суду, без страху і з великою відвагою проголошують вість, котра одиноко може принести мир і задоволенне серця.

Сі узнають і оцінюють, що праця Єлисея виконується споро, а маючи св. духа в двос радо вступають в ню. Чим більше хто посідає духа Господнього, тим більше буде він присвічувати і давати відблесн духа потіхи, для тих, що в смутку, і прагнуцим іти правдивою дорогою життя. Чим більше хто присвічує, тим більше ударемнює острі стріли противника. Такий і любить більше Господа і вловає на Його обітниці. А „Господь вірних хоронить.”

Текст з манти на 29. Липня 1925.

„Бог наш, котрому ми служимо, може нас з палаючої печі і з руки твоєї, царю визволити. — Даниїл 3:17.

Провидіння Бже озназується в ріжний спосіб. Не до його людей належить рішати, коли має прийти до них явне визволенне, а коли позірно мають бути лишені зовсім на волю своїх ворогів, так, що не видно, яко би Бог ними олікувався. Часами люде Господні є немов три молодці звязані, коли відбирається їм воля проповідати правду, одначе переконуються, що огонь спалює тільки посторонки а їх чинить свободними і по правді дає їм ширше поле нести свідочтво на славу нашого Бога, аніж, то булоби можливим в инший спосіб.

Тому не наша річ рішати наперед, як Бог має нами олікуватися. Нашою річю є пізнати, що є справедливє і який наш о-

бовязок, і так поступати, без огляду на наслідки і мати сильну віру в Господа. †

Текст на 29. Липня 1925.

„І приладить Господь сил на сій горі гостину для всіх народів.“ — Ісаїя 25. 6.

Коли Господь Бог зробив угоду з Ізраїлем, Він обіцяв їм, що наколи вони будуть послушні Його заповідям, Він буде благословив їх в здоров'я і життя, їх край, овочі, збіжжя, вино, олій і помножить їх худобу, стада і вівці. Ізраїль не виповнив завіту і зівстав відкинений.

Нарід жидівський терпів довго, як і всі люде на землі. Тепер Ізраїль відтерпів своє у двох і Церква отримала розказ, щоби оповістити Ізраїлю, що терпіння, (кара, відкинення) його скінчилося.

Господь говорить: „Взійди із веселою вістю на гору, Сионе. Кликни голосом із усієї сили: Срусалиме! подаючи вість благу, кликни, не бійся: (Срусалиме) скажи містам юдейським: Ось Він — Бог наш.“ Іс. 40:9.

СОБОРНИЙ НАМЕТ АБО СКИНЯ ЗАВІТУ

МИРНІ ЖЕРТВИ ВІД ЛЮДИЙ

²²⁴Ся жертва мала бути з череди або з стада худоби; і могла бути привошена або як виповнення слюбу (обіту) або як добровільна „жертва подяки.“ Частину її мусів жертвуючий принести перед Єгови: „Рука його подасть огнину жертву Господеві; тук (товщ) з погруддем мусить подати,“ і священник спалить товщ на жертвнику а (праву лопатку) погрудде буде гойдати перед Господом. Та погрудде і лопатка буде належати до священника. Жертвуючий мусить їсти жертву. — 3. Мой. 7:11-18, 30-34.

²²⁵Се неначе показує, що если хто в той час прийде до стану цілковитого мира і гармонії з Богом (бо всі мусять прийти, бо инакше будуть погублені другою смертю) він мусить їсти або сповнити слюб перед Богом слюб цілковитого посвячення себе Йому. Если опісля, коли прийшов так до совершенности, він знова сплямиться добровільним гріхом, тоді мусить умерти другою смертю, як показано в прообразі, що кождий, хто доторкнеться нечистої річи а ївби мясо з мирної жертви, мусів бути укараний смертю.—3 Мой. 7:19-21. Порівнай Одкритте 20:9, 13-15.

²²⁶З сею жертвою приношено також на жертву прісні хліби (коржі) вимішані з олієм і намащені олієм балабушки, котрі представляли віру жертвуючого в характер Христа, котрого він буде наслідувати; а прісні хліб представляв узнання своєї власної несовершенности в часі посвячення себе. Квас є прообразом гріха.—3 Мой. 7:11-13.

ХЛІБНІ ЖЕРТВИ ВІД ЛЮДИЙ

²²⁷Хлібні жертви з найкращої муки, прісні хліби вимішані на олію, приносили Богу священник. Вони правдоподібно представляють славу і честь, яку буде світ приносити Богу через Його церкву. „Тому слава в церкві в Христі Ісусі по всі роди.“ (Еф. 3:21) Сі жертви приймали священники. А що часть з них жертвовано на жертвнику, сим показано, що Єгова узнав їх, як приятні.

Коли Ісус був на землі Бог-Слова зробив був нову угоду з Христом, як посередником для Ізраїля. Коли Христос буде звершений доповнений, коли всі сини потіхи, котрі є деревом справедливости, щепом Господнім, будуть совершенні, тоді нова угода (завіт) буде урочисто признака в небі. Ізраїль буде перший, котрий отримає користі з тої угоди і буде потішеним, тоді; тому, бо Бог здійме сліпоту, і нарід прозрить і побачить свого Царя і буде радуватись.

Опісля прийдуть благословення на всі народи поганські. На підставі нової угоди Бог буде благословити всі народи в їх краях, їх овочі, збіжжя, вино, олій, і намножить їх худобу, стада і вівці і буде благословив їх здоров'ям і силою, щастям і життям. Правда буде се гостина з товстих потрав, і всі народи будуть потішені радістю, а співом будуть прославляти імя правдивого Бога і мешкати муть з ним на віки.

„Саме тепер є благословенна хвиля для Церкви, оповідати стогучому твориву о тих благословенствах, що перед нами і є вже на порозі до виконання. В сей спосіб вони підносять хоругви і приносять вість потіхи до їх сердець, щоби ще скорше могли навчитися славити Бога і віддати честь його імени.“

ЖЕРТВИ ЗА ПРОВИНИ АБО ЗА ГРІХИ ЛЮДИЙ

²²⁸Коли хто спроневіриться і ненароком согрішить проти святоців Господніх: . . . вчинивши, чо не годиться чинити, хоч би не знав, то провинив і гріх лежить на йому. Такий мусить принести барана без скази з отари (череди),“ і гроші відповідно оцінки священника за провину і додати ще *якму часть* того і се буде його жертва. А священник учинить примирення за него. А если хто свідомо согрішить і скривдить або онукає свого сусіда, мусить звернути се, що взяв або учім скривдив і додати іще п'яту часть того, двайцять п'ятий процент, і віддати се пошкодованому. Такий мусить принести іще Господу барана за свою провину.—3 Мойсея 5:15-19; 6:1-7.

²²⁹З того наука, що за кождий злий учинок, мусить тоді бути учинений зворот і то з процентом подучений з покалнєм або з просьбою о прощення у Бога через церкву, тодішнє священство. Се є провинившийся узнає своєї власні несовершенности і узнає вартість жертви викупу, як се показано через принесеного барана.

²³⁰Але зауваж ріжницю, як инакше приносили такі жертви за гріх а як приносили жертви за гріх в День Примирення. Жертви в День Примирення приношено Богу (Справедливости) в Святая Святых, як *жертву викупу* або ціну купна грішників; а сі приношено *священникам*, котрі в День Примирення купили людей. Люди будуть узнавали свого Відкупителя. Священник взяв часть з принесеної жертви і жертвував її Богу „на спомин,“ як признање, що цілий плян відкуплення, який був виконаний в День Примирення (віку евангелії), був ділом небесного Отця, але решту жертви священник привеоів собі, сложиваючи її.

²³¹Цілий світ, куплений дорогоцінною кровю Христа (віддавши людське життя), аби отримати відпущення провини буде ставати перед царським священством, котре, коли прийме сі дари, або жертви, окаже тим, що провини *прощєні*. З сим голяться слова Господа Ісуса

сказані до Його учеників: „Дихнув і рече їм: Приймійте духа святого. Кому відпустите гріхи, відпустяться їм; кому задержите, задержаться.“ — Йоана 20:22,23.

Хотяй ся „служба примирення-поєднання“ належить в повнім значінню сего слова до слідчого віка, коли всі жертви примирення будуть доконані, то однак і тепер кожний член царського священства може сказати тим, що вірують і жалують: „Відпустились тобі гріхи,“ як се сказав наш Голова, споглядаючи вірою в перед, як се Він учинив, коли жертви за гріхи будуть скінчені. Що більше, ці священники *знають* тепер на яких услівях є обіцяне прощення і можуть сказати, як такі, що мають до того уповажання, коли бачать, що услів'я зістали виконані.

Жертви в День Примирення, як ми се бачили, всегда палено (3 Мой. 6:30; Жид. 13:11), а жертви за провини, котрі приношено по Дню Примирення, не палили, але споживали (присвоювали собі) священники.

(Далі буде).

ПИТАННЯ ДО НАМЕТУ

МИРНІ ЖЕРТВИ ВІД ЛЮДИЙ

14) Що то була мирна жертва? і що вона представляла? 3 Мой. 3; 7:11-18, 30-34; 7:19-21; Охр. 20:9; 13-15; § § 224, 225.

15) Які другі жертви приношено враз з жертвами мирними і що вони представляли? 3 Мой. 7:11-13; § 226.

ХЛІБНІ ЖЕРТВИ ВІД ЛЮДИЙ

16) Що се були хлібні жертви і що вони представляли? 3 Мой. 2:1-11; Еф. 3:21; § 227.

ЖЕРТВИ ЗА ПРОВИНИ АБО ГРІХИ ВІД ЛЮДИЙ

17) Що се були жертви за провини або гріхи? і що вони представляли? 3 Мой. 5:15-19; 6:1-7; § 228, 229.

18) Покази різницю між сею жертвою за гріх а жертвою за гріх в День Примирення? і як се вказувало на дійсну жертву? § § 230, 231.

19) Покази, в який спосіб вже тепер можна виконувати службу примирення. § 232.

20) Чим ще різнились жертви для Примирення від жертв за гріхи людей? 3 Мой. 6:24-26, 29, 30; Жиді 13:11; § 233.

ЛИСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Ольховець, Мельниця, 23. 4. 1925.

Дорогі Братя:

Прийміть поздоровлення в імені Господнім:

Повідомляємо вас, що вислані вами книжки і Вартові Башти, одержали все в порядку. Я ще сам добре не приглянувся, як вже їх і не стало. З дня на день ми чекали на них, як на правдиву їду. Коло нас нево добре, тільки всі ми дуже голодні того слова правди, яке вам там лекше набути. Між народом велике заінтересованне. Найбільше цікава книжочка „Пекло,“ бо люди, аж тепер, (як самі кажуть) пізнали Бога любови, тай зрозуміли, кого до тепер слухали. Дорогі Братя, много, много помого, коло нас. Бавилон валиться. Велика боротьба йде, Нарід, як у коловороті. Ми дякуємо Богу, що вивів нас на світло з того Бавилону. Однак те все початок. Роботи багато. Тому не забувайте за нас і виславте нам падежі харч, щоб і ми могли по нашій можности а по волі Божій другим представити. Тимчасом дуже, що відвідає нас Ваш Брат. Не забувайте, і неспішайте літературу, а Бог надгородить вам.

Братя в Христі, к. Львова.

Дорогі Братя: —

Чував я багато про Вашу бібліотечку, з котрої виходить правдиве Слово Боже, та не знав де вас шукати.... Аж нечаяно попала мені в руки від знакомого Вартова Башта, яка мене як і всіх присутних дуже зацікавила. Радим, як найбільше їх мати, ще більше шити слово правди, яке там є, та не годен про своє бідолоцтво. Отже звертаюся до вас, як до любих Братів, з великою для мене просьбою, щоби ви були так ласкаві і прислали мені пару чисел і з кількох книжок, що в ній є оголошено, але без грошей, бо ми такі бідні, що нема чим своє тіло покормити, до того ми ще погоріли. Прошу не лише сам, але мій 88-літній старенький тато і 99-літня мама, котру маю на удержанню, бо і вони хотять пізнати правду.

Най Господь надгородить вам. — Желасмо вам, благословення Божого

Л. С. брат в Христі.

Важне!

Повідомляємо, що почавши від 23 серпня (Авуста) до 5 вересня влючно з причини ванацій братів, з Бетел, Товариство і бюро на сей протяг часу будуть замкнені.

Заразом повідомляємо, що по постанові Тов. почавши від 23 серпня, по цілому світі назначено Тиждень праці, в котрім брати всіх народів і націй — на всіх мовах і языках мають можність представити людям Слово правди через поширенне літератури. Вірачі в велике благословенство — просимо братів мати на увазі згадану дату, щоби спільно зі всіма дати свідцтво всім стогнущим.

Просимо також важніші справи старатися полагодити перед ванаціями, щоби не спричинити навалу праці опісля.

КОНВЕНЦІЇ

Мілвіл, Н. Дж. в днях 4 і 5 Липня. 1925—Богуцний Р. Ф. Д. А. Вакав, Саск. 5. 6 і 7 Липня. Й. Р. Зарицький Бонс 149 Вакав, Саск.

Увага! В Канорі, конвенція відбудеться в червні, а не в маю; Канора, Саск, 27, 28 і 29 Червня — А. Кавула, Вронстон, Саск.

Оголошена в попередному числі Конвенція, в Джоліст не відбудеться

Повідомляємо, що небаром будемо мати готову кн. НАМЕТ ТІНЯМИ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ, (потребує лише оправи). Стор. 192. Вияснює прообрази старого Завіту і виводить філософію винуватости людського роду показаного в типах. — Містить в собі додаток: Скороченне віри. Типи. Символі. і Неавтентичні стихи зі св. Письма. — Ціна 25 цнт. — Щоби заощадити собі час проситися всіх секретарів о надісланне замовлення.

ДО ВІДОМА ВСІМ!

Отсим просимо всіх тих, що пишуть до нас листи, і адресують на Міжнародне Товариство Дослідників Біблії, щоби обовязково додавали *Ukrainian Department*. А то тому, щоби улегшити працю при роздачі пошти.

Проситися Братів з Сполучених Держав і з прочих країв, щоби всі листи до нас адресували тільки так:

WARTOWA BASHTA

18 Concord Street

Brooklyn, N. Y.